

Приказки
на
Ейри

Откъс от приказката „Белите пари на Мечока“

Мечокът беше съсипан. Излезе и тръшна вратата след себе си. Отиде в гората и седна на един пън. Почувства се самотен. Колко хубав беше животът преди. Колко весело беше в неговото семейство. Какво стана?

— Ей, Страх, какво направи ти с мен? Защо обърка живота ми с твоите съвети?

— Не ме вини, Мечок! - каза му Страхът. - Аз съм си такъв. Като вятъра съм, който влиза там, където има пролука. Когато някой е неуверен, аз се промъквам... Не че искам да му навредя, просто си влизам, не мога да се спра, както въздухът влиза през процепите.

— И започваш да нареждаш врели-некипели.

— Не са врели-некипели. Ако усетиш безпокойство или лек страх, значи има някаква опасност и трябва да си по-внимателен и по-съсредоточен. Ако си неуверен, ти ме допускаш в себе си, аз не мога да се спра

и раста ли раста... Такава ми е природата. А ти се променяш. Заради страха си вече не можеш никои да обичаш.

— Ами ако не те искам вече? Ако искам да съм със семейството си?

— Ако твоята любов към близките и твоята увереност в самия себе си са по-големи от страха, то аз се оттеглям, както се оттегля въздухът от кутия, която си напълнил с нещо.

Мечокът се изправи. Вече знаеше какво иска най-много – да е вкъщи със семейството си, където цари веселие и любов. Чувстваше се уверен, можеше да се справи със всяка трудност.

Страхът отстъпваше. Той излезе от Мечока и продължи да се носи из пространството, като търсеше някой, в който любовта и увереността бяха намалели.

А мечешкото семейство отново заживя щастливо. В дома му цареше любов и веселие както преди.

Откъс от приказката „Косьо и таблетът“

Един ден Косьо отиде да пийне нещо. Това правеше без да го уговарят – да пие вода, чай или сок.

Бабата се приближи до оставения на дивана таблет и му заговори:

— Вие много хубаво си играете с Косьо, нали?

— Да, той успя да премине осем нива на една игра. Сега се опитва да премине деветото. Голям майстор е. Като взриви някоя бомба, и двамата се радваме.

— Да, виждам, големи приятели сте.

— Да, макар че понякога се изморявам и прегрявам. Искане ми се да му кажа да починем, но нали ми е приятел...

— А знаеш ли, че и той се изморява – каза бабата. - Освен това така се залисва в игрите, че забравя да яде. Направо не усеща глад. Ще се разболе без ядене и така ще отслабне, че няма да има сили дори да те държи.

— Както аз нямам сили, когато ми се изтощи батерията.

Таблетът разбра, че не е добре за Косьо да играят до изнемогване и реши да измисли една хитрина. Намери програма за залепване и тайно я активира. Косьо нищо не разбра.